

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.410 van 29 september 2011
in de zaak A. 196.508/VII-38.055.**

In zake : Francis CAPELLEMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Brees
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 mei 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 18 maart 2010 waarbij het beroep van Francis Capelleman tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 27 oktober 2009 tot weigering van zijn vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 september 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tim Wils, die loco advocaat Luc Brees verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker dient een vergunningsaanvraag in tot het voorhanden hebben van verscheidene vuurwapens. De wettige reden van de aanvraag is "sportief en recreatief schieten". De aanvraag betreft deels de hernieuwing van bestaande vergunningen, deels vuurwapens die ingevolge de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) vergunningsplichtig zijn geworden.

3.2. Met een brief van 19 februari 2007 verleent de lokale politie van de politiezone Balen-Dessel-Mol een ongunstig advies aan de gouverneur van de provincie Antwerpen. In het moraliteitsverslag van 5 februari 2007 wordt gewezen op het bestaan van veroordelingen van de verzoeker wegens diefstal en het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen.

3.3. Met een brief van 6 oktober 2009 verleent ook de procureur des Konings te Turnhout een ongunstig advies aan de gouverneur van de provincie Antwerpen. Dat advies luidt als volgt :

"Betrokkene heeft op 2 november 2001 eerherstel bekomen voor een veroordeling door de correctionele rechtbank te Turnhout dd. 24 mei 1976, voor feiten van (mede-)daderschap aan diefstal voor kortstondig gebruik. Betrokkene werd daarbij veroordeeld tot een geldboete van destijds 100 frank, of een vervangende gevangenisstraf van één maand.

Betrokkene werd in het verleden bovendien nog veroordeeld door de correctionele rechtbank te Leuven op 19 december 1975, voor feiten van opzettelijke slagen en verwondingen.

Beide veroordelingen zijn interdicerende veroordelingen in de zin van artikel 5 §4, 2° van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens.

Hij liep verder nog diverse veroordelingen op die geen interdicerende veroordelingen zijn, met name vier veroordelingen door de politierechtbank in 1975, 1976, 1998 en 2007 en twee veroordelingen door de correctionele rechtbank in 1993 en 1997.

De veroordeling door de politierechtbank in 2007 betrof feiten van alcoholintoxicatie en dronkenschap achter het stuur.

De veroordeling door de correctionele rechtbank in 1997 betrof de weigering van een ademanalyse en dronkenschap achter het stuur, samen met andere verkeersinbreuken.

Verder ontving betrokkene nog vier minnelijke schikkingen voor verkeersinbreuken in 1985, 1989 en twee in 1990.

Het strafregister van betrokkene vermeldt, na eerherstel en uitwissing, thans enkel nog de hoger gemelde veroordeling door de politierechtbank te Turnhout van 17 oktober 2007 waarbij betrokkene veroordeeld werd voor feiten van alcoholintoxicatie en dronkenschap achter het stuur.

Zoals gezegd is deze veroordeling géén interdicerende veroordeling in de zin van artikel 5 §4, 2° van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens.

Gelet echter op het feit dat betrokkene veelvuldig veroordelingen opliep in het verleden en onder meer tweemaal dronken achter het stuur werd aangetroffen, is mijn ambt van mening dat het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren.

Het lijkt mijn ambt niet aangewezen dat aan verzoeker de gevraagde vergunning zou worden afgeleverd".

3.4. Op 27 oktober 2009 beslist de gouverneur van de provincie Antwerpen de vergunningsaanvraag van de verzoeker te weigeren wat de hernieuwing van de bestaande wapenvergunningen betreft. Met betrekking tot de vuurwapens die ingevolge de inwerkingtreding van de wapenwet vergunningsplichtig zijn geworden, beslist de gouverneur de aanvraag in te willigen doch onmiddellijk te schorsen in afwachting van het verweer van de verzoeker. Ter motivering verwijst de gouverneur naar de ongunstige adviezen van de lokale politie en van de procureur des Konings te Turnhout.

3.5. Met een brief van 4 november 2009 stelt de verzoeker bij de minister van Justitie beroep in tegen de beslissing van de provinciegouverneur. Bij zijn beroepschrift is een uittreksel uit het strafregister gevoegd, waarop enkel nog de veroordeling door de politierechtbank te Turnhout van 17 oktober 2007 wegens alcoholintoxicatie en dronken rijden staat vermeld.

3.6. De procureur des Konings te Turnhout bevestigt in een brief van 25 januari 2010, gericht aan de minister van Justitie, zijn eerder ongunstig advies en voegt daarbij het volledige strafregister van de verzoeker, met inbegrip van de veroordelingen en minnelijke schikkingen die intussen vervallen zijn.

3.7. Op 18 maart 2010 beslist de minister van Justitie om het beroep van de verzoeker te verwerpen en aldus de vergunningsaanvraag te weigeren, wat de hernieuwing van de bestaande wapenvergunningen zowel de vergunningsplichtig geworden vuurwapens betreft. Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

"(...)

A. Uw beroep tegen het besluit van de gouverneur van Antwerpen dd. 27 oktober 2009 betreffende de weigering om uw vergunningen tot het voorhanden hebben van volgende vuurwapens te hernieuwen:

(...)

wordt verworpen.

(...)

U heeft overeenkomstig art. 32 van de wapenwet de hernieuwing van uw vergunningen tot het voorhanden hebben van voornoemde vuurwapens op

18 juni 2007 aangevraagd. Op het ogenblik van uw aanvraag werd de hernieuwing van deze vergunningen geregeld in art. 32, 3° lid van de wapenwet, waarin werd gesteld dat voldaan moest zijn aan de voorwaarden vermeld in art. 11, §3, 2° tot 9° van de wapenwet.

(...)

Op 5 februari 2007 adviseerde de lokale politie ongunstig aangezien er veroordelingen waren wegens misdrijven bedoeld in art. 5, §4 van de wapenwet, meer bepaald inzake diefstal en opzettelijke slagen en verwondingen.

Naar aanleiding van deze informatie achtte de gouverneur van Antwerpen het opportuun om de procureur des Konings te Turnhout om bijkomend advies te verzoeken.

Op 6 oktober 2009 heeft ook de procureur des Konings te Turnhout een ongunstig advies verstrekt. Ter motivering van zijn ongunstig advies heeft zijn ambt verwezen naar twee correctionele veroordelingen, met name:

- correctionele rechtbank van Leuven dd. 19 december 1975 wegens opzettelijke slagen en verwondingen;
- correctionele rechtbank van Turnhout dd. 24 mei 1976 voor feiten van (mede-) daderschap aan diefstal voor kortstondig gebruik.

Dergelijke veroordelingen zijn opgenomen in art. 5, §4, 2°, b van de wapenwet waardoor een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen in geen geval kan worden verleend.

Daarnaast heeft de procureur des Konings te Turnhout ook melding gemaakt van vier veroordelingen door de politierechtbank in 1975, 1976, 1998 en 2007, alsook van twee veroordelingen door de correctionele rechtbank in 1993 en 1997. De veroordeling van 17 oktober 2007 betrof feiten van alcoholintoxicatie en dronkenschap achter het stuur. De veroordeling door de correctionele rechtbank in 1997 betrof de weigering van een ademanalyse, dronkenschap achter het stuur en nog andere verkeersinbreuken.

Tenslotte werd ook meegedeeld dat u diverse verkeersinbreuken heeft gepleegd waarvoor u een minnelijke schikking heeft ontvangen (1985, 1989 en twee in 1990).

De procureur des Konings te Turnhout heeft op 25 januari 2010 de federale wapendienst laten weten dat zijn ambt het eerder gegeven ongunstig advies wenst te handhaven. Tevens werd ons een kopie bezorgd van uw strafrechtelijk verleden. Dit kan als volgt worden samengevat:

- politierechtbank te Jodogne dd. 18 november 1975 wegens een verkeersinbreuk inzake snelheid;
- correctionele rechtbank te Leuven dd. 19 december 1975 wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen;
- politierechtbank te Diest dd. 19 februari 1976 wegens een verkeersinbreuk inzake snelheid;
- correctionele rechtbank te Turnhout dd. 24 mei 1976 wegens (mede-)daderschap aan diefstal voor kortstondig gebruik;
- correctionele rechtbank te Turnhout dd. 21 mei 1993 wegens het niet respecteren van de wettelijke rusttijden, en geen of onjuiste gegevens te hebben aangebracht op de registratiebladen;
- correctionele rechtbank te Turnhout dd. 24 april 1997 wegens het weigeren van een ademanalyse, dronkenschap aan het stuur en andere

verkeersinbreuken (rood licht, doorlopende witte streep,...);

- politierechtbank te Turnhout dd. 8 mei 1998 wegens het overschrijden van de dagelijks toegelaten rijtijd en het overschrijden van de totale rijtijd van 90 u;

- politierechtbank te Turnhout dd. 17 oktober 2007 wegens alcoholintoxicatie en dronkenschap achter het stuur (1,2 g/l bloed).

(...)

Behoudens de veroordeling door de politierechtbank te Turnhout dd. 17 oktober 2007, worden de andere veroordelingen ingevolge herstel in eer en rechten of uitwissing niet langer op uw strafblad vermeld. Dit betekent echter niet dat een bestuurlijke overheid geen rekening meer mag houden met de feiten waarop de veroordelingen zijn gebaseerd. De wapenwetgeving voorziet uitdrukkelijk dat wanneer er gevaar dreigt voor de openbare orde, er geen vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens kan worden toegekend. De moraliteit en persoonlijkheid van de wapenbezitter spelen dan ook een doorslaggevende rol. Met het oog op het beoordelen van de moraliteit en persoonlijkheid kunnen de feiten die aanleiding hebben gegeven tot deze veroordelingen wel in aanmerking worden genomen, zeker wanneer uit deze gegevens blijkt dat u doorheen de jaren op regelmatige basis in contact met gerecht en politie bent geweest.

Op basis van bovenvernoemde elementen kan worden besloten dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige problemen bestaan. U heeft blijk gegeven geen respect te hebben voor de regelgeving in het algemeen, en in het bijzonder voor deze die is gericht op het vrijwaren van de openbare orde en veiligheid. Zo heeft u diverse inbreuken gepleegd op de verkeerswetgeving, al dan niet in combinatie met alcoholgebruik. Deze combinatie brengt mensenlevens in gevaar, zowel uw eigen leven als dat van anderen.

Bovendien werd u in het verleden veroordeeld wegens diefstal en opzettelijke slagen en verwondingen. Dergelijke veroordelingen zijn opgenomen in art. 5, §4, 2°, b van de wapenwet, waardoor een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. Rekening houdend met de bedoeling van wetgever om geen vergunningen af te leveren aan personen die werden veroordeeld wegens dergelijke inbreuken, kan worden aangenomen dat ook een gewiste veroordeling aanleiding kan geven tot het weigeren om een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen toe te kennen. Deze feiten dateren weliswaar reeds uit 1975 en 1976, doch uit uw strafrechtelijk verleden is gebleken dat u (...) herhaaldelijk in aanraking bent geweest met politie en gerecht. Deze veroordelingen worden dan ook voornamelijk vermeld om aan te tonen dat u in de loop der jaren reeds veelvuldig werd veroordeeld, hetgeen niet getuigt van een betrouwbare persoonlijkheid.

Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor uzelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

(...)

B. Uw beroep tegen het besluit van de gouverneur van Antwerpen dd. 27 oktober 2009 betreffende het weigeren van uw aanvragen tot het verkrijgen

van vergunningen tot het voorhanden hebben van volgende vuurwapens nadat deze werd geregistreerd op model 6:

(...)

wordt verworpen.

(...)

Voor vuurwapens die vergunningsplichtig zijn geworden ingevolge de nieuwe wapenwet kon men, gedurende een overgangsperiode, genieten van een vereenvoudigde procedure zoals voorzien in art. 44, §2 van dezelfde wet (gewijzigd bij wet van 25 juli 2008). Hierin wordt gesteld dat indien men houder is van een jachtverlof of een sportschutterslicentie, het wapen onmiddellijk op zijn naam wordt geregistreerd. Is men geen houder van een jachtverlof of een sportschutterslicentie, dan zal een vergunning worden uitgereikt mits voldaan is aan volgende voorwaarden:

- men meerderjarig is;
- men geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in art. 5, §4 van de nieuwe wapenwet;
- er geen redenen van openbare orde bestaan die aanleiding kunnen geven tot de intrekking van de vergunning.

(...)

Uit de gegevens opgenomen onder punt A van deze beslissing blijkt dat er voldoende ernstige en concrete redenen zijn die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid moet worden beschouwd.

(...)"

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Hij meent dat het gezag van gewijsde van het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 2 november 2001, waarbij hem het herstel in eer en rechten wordt verleend, geschonden wordt door de verwerende partij, omdat zij wel degelijk rekening houdt met de gewiste veroordelingen.

Voorts zet de verzoeker uiteen dat de in de bestreden beslissing vermelde feiten dateren van 12 tot 35 jaar geleden. In die periode heeft hij meerdere wapenvergunningen verkregen en heeft de overheid nooit gesteld dat hij een gevaar zou zijn voor de openbare orde. Hij merkt op dat, hoewel de

voorwaarden tot het voorhanden hebben van een vuurwapen thans strenger zijn, het criterium van het gevaar voor de openbare orde en veiligheid heden van toepassing is zoals dat ook onder de vorige wapenwetgeving het geval was. Hij meent dan ook bezwaarlijk plots als een gevaar voor de openbare orde en veiligheid te kunnen worden beschouwd, terwijl dat voorheen niet het geval was.

Vervolgens stelt hij dat het feit dat hij in 2007 een veroordeling heeft opgelopen wegens dronkenschap achter het stuur, geenszins op een continuïteit van strafbare feiten wijst. Een veroordeling voor een verkeersovertreding toont volgens hem evenmin aan dat van problematisch wapenbezit sprake zou kunnen zijn.

Hij merkt ook op dat in de bestreden beslissing louter wordt verwezen naar abstracte strafrechtelijke omschrijvingen, zonder dat hieruit concreet wordt afgeleid welk gevaar voor de openbare orde en veiligheid zou bestaan. Het feit dat hij herstel in eer en rechten heeft verkregen voor de veroordelingen, op één na, bewijst volgens hem dat de overheid hem niet langer als een gevaar voor de openbare orde beschouwde.

5. De verwerende partij antwoordt dat de voorwaarden om herstel in eer en rechten te verkrijgen niet overeenstemmen met de voorwaarden om een wapenvergunning te verkrijgen. Zij stelt dat de verzoeker weliswaar veroordeeld is wegens diefstal en het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen, maar dat de bestreden beslissing niet gesteund is op artikel 5, § 4, 2°, b), van de wapenwet, zodat het arrest van het hof van beroep waarbij eerherstel werd verleend aan de verzoeker volkomen gerespecteerd werd.

Voorts zet zij uiteen dat uit bepaalde feiten mag worden afgeleid dat het bezit van vuurwapens de openbare orde kan verstoren. Dit betreft niet enkel feiten die het voorwerp hebben uitgemaakt van een veroordeling, een bekentenis of een minnelijke schikking. In de regel geldt een verbod op wapenbezit, er kan evenwel een wapenvergunning worden afgeleverd indien geen risico bestaat voor de openbare orde en veiligheid. Zij stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt

verwezen naar een veelheid van veroordelingen sinds 1975 en dat hieruit redelijkerwijze kan worden afgeleid dat de verzoeker een gevaar kan betekenen voor de openbare orde en veiligheid, ondanks de gedragsverbetering die het hof van beroep had vastgesteld.

Zij meent dat de verzoeker geen poging onderneemt om de concrete situatie die geleid heeft tot de veroordelingen te verduidelijken, zodat hij niet kan poneren dat de abstracte strafrechtelijke omschrijvingen haar op het verkeerde been zouden hebben gezet.

Zij acht het niet verwonderlijk noch tegenstrijdig dat voorheen aan de verzoeker wel wapenvergunningen werden toegekend, en thans niet. De nieuwe wapenwet geeft immers blijk van de verstrengde houding van de maatschappij tegenover wapenbezit.

6. De verzoeker repliceert dat de aanvrager van eerherstel gedurende een proefperiode blijk moet geven van "verbetering en goed gedrag". Nu hem eerherstel verleend is, meent hij dan ook per definitie geen gevaar meer te zijn voor de openbare orde. Door het tegenovergestelde te poneren, miskent de verwerende partij volgens hem wel degelijk het gezag van gewijsde van het arrest van het hof van beroep.

Voorts stelt hij dat de veroordelingen wegens diefstal en het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen dateren van toen hij 20 respectievelijk 21 jaar oud was, waardoor het jeugdzonden betreffen. Hij merkt op dat hij reeds 35 jaar werkzaam is als vrachtwagenchauffeur, waardoor hij beroepshalve heel vaak gecontroleerd is door de wegpolitie, maar dat in al die jaren slechts zes inbreuken zijn vastgesteld.

7. In zijn laatste memorie laat de verzoeker gelden dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteund is op de uitgewiste veroordelingen en niet op de reële feiten die aan die veroordelingen ten grondslag liggen. Hij stelt vast dat de kennis van de verwerende partij duidelijk beperkt is gebleven tot de abstracte

strafrechtelijke omschrijving van de bedoelde feiten en dat zij dus geenszins met genoegzame zorgvuldigheid heeft nagegaan of die feiten, niettegenstaande het tijdsverloop en het eerherstel, nog altijd nuttig kunnen worden betrokken bij de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde.

Beoordeling

8. Ingevolge artikel 11, § 1, tweede lid, van de wapenwet kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de wapenvergunning weigeren indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat een betrokkene inhoudt voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen, beschikken de gouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken op grond van artikel 30 van de wapenwet, over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Voor het vaststellen van het gevaar voor de openbare orde is het niet vereist dat de betrokkene veroordeeld is voor een misdrijf. Feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, zijn voldoende.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning (Parl. St., Kamer 2005-2006, nr. 2263/1, p. 17). Het verlenen van een wapenvergunning is bijgevolg de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden.

9. In de bestreden beslissing worden de gevraagde wapenvergunningen aan de verzoeker geweigerd, omdat zijn wapenbezit een gevaar zou kunnen betekenen voor de openbare orde en veiligheid. Om tot dat

besluit te komen, steunt de verwerende partij op de gerechtelijke antecedenten van de verzoeker vermeld in de adviezen van de procureur des Konings te Turnhout en van de lokale politie van de politiezone Balen-Dessel-Mol.

De bestreden beslissing verwijst naar :

- twee veroordelingen door de politierechtbank in 1975 en 1976 wegens overdreven snelheid,
- een correctionele veroordeling in 1975 wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen,
- een correctionele veroordeling in 1976 wegens (mede-)daderschap aan diefstal voor kortstondig gebruik,
- een correctionele veroordeling in 1993 wegens het niet respecteren van de wettelijke rusttijden en het aanbrengen van geen of onjuiste gegevens op de registratiebladen,
- een correctionele veroordeling in 1997 wegens het weigeren van een ademanalyse, dronkenschap aan het stuur en andere verkeersinbreuken,
- een veroordeling door de politierechtbank in 1998 wegens het overschrijden van de dagelijks toegelaten rijtijd en de totale rijtijd van 90 uur,
- en een veroordeling door de politierechtbank in 2007 wegens alcoholintoxicatie en dronkenschap achter het stuur.

In het licht van zijn recente veroordeling in 2007, kan aan de vroegere veroordelingen van de verzoeker echter niet ieder belang worden ontzegd, in het bijzonder wat zijn eerdere veroordeling betreft wegens dronkenschap achter het stuur in 1997.

De verwerende partij kan rekening houden met de feiten die ten grondslag liggen aan de veroordeling bij de beoordeling van de moraliteit van de verzoeker. De verwerende partij mocht dan ook rekening houden met het volledig strafrechtelijk verleden van de verzoeker sinds 1975 teneinde vast te stellen dat hij "doorheen de jaren op regelmatige basis in contact (is geweest) met gerecht en politie".

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat de verzoeker ervan blijk geeft "geen respect te hebben voor de regelgeving in het algemeen, en in het bijzonder voor deze die is gericht op het vrijwaren van de openbare orde en veiligheid", dat hij "diverse inbreuken (heeft) gepleegd op de verkeerswetgeving, al dan niet in combinatie met alcoholgebruik", dat "deze combinatie (...) mensenlevens in gevaar (brengt), zowel uw eigen leven als dat van anderen" en dat hij "niet getuigt van een betrouwbare persoonlijkheid".

De verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij buiten alle redelijkheid zou hebben geoordeeld door op grond van de voormelde gegevens tot het besluit te komen dat de verzoeker de openbare orde en veiligheid zou kunnen verstoren of een gevaar zou kunnen betekenen voor zichzelf of voor anderen. Het feit dat uit het eerherstel van de verzoeker in 2001 een verbeterd gedrag kon worden afgeleid, spreekt het motief niet tegen, terwijl de menige veroordelingen die de verzoeker heeft opgelopen voor de verwerende partij een wettige reden zijn om vast te stellen dat hij om redenen van openbare orde en veiligheid niet in aanmerking komt voor een wapenvergunning.

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig september tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin